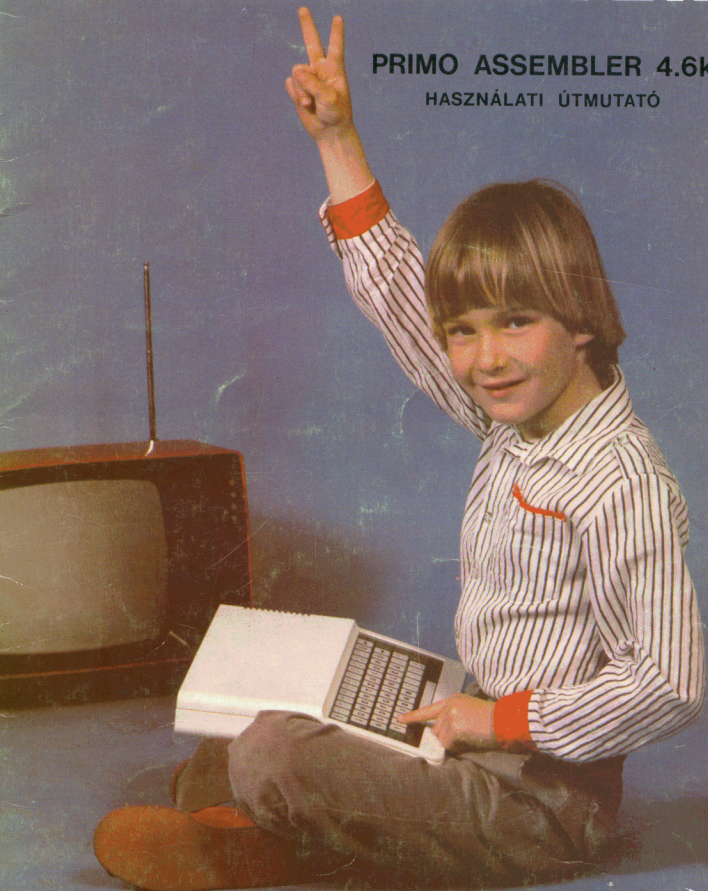

PRIMO FÜZETEK

PRIMO ASSEMBLER 4.6k

HASZNÁLATI ÚTMUTATÓ

Miszlai Róbert . Bp. XX. Nagy Károly u. 40. 1204.

PRIMO ASSEMBLER 4.6k

HASZNÁLATI ÚTMUTATÓ

MTA-SZTAKI COSY MŰSZAKI FEJLESZTŐ LEÁNYVÁLLALAT
BUDAPEST 1985

Készítette
GUTBROD ANDRÁS
tanár

Dobó Katalin Gimnázium
ESZTERGOM, 1985

Kiadja
az MTA–SZTAKI COSY Műszaki Fejlesztő Leányvállalat

Felelős kiadó
MÓRICZ SÁNDOR
igazgató

Megjelent a GRAFO KIADÓI IRODA gondozásában
1000 példányban, 2,5 (A/5) ív terjedelemben
265/85

VTV REPROTECHNIKA, BUDAPEST

Az Assembler nemcsak assembler nyelvű programok fordítására és szintaktikai ellenőrzésére, hanem az ezzel kapcsolatos járulékos feladatok ellátására is készült.

Gondoskodik a forrásprogram szövegének előállításáról, szerkesztéséről, annak kazettára való mentéséről, illetőleg onnan történő visszamentéséről.

Az Assembler tartalmaz programbelövést elősegítő részeket, valamint egy önállóan használható monitor programot is. A program előnyös tulajdonsága, hogy kis mérete folytán (4.6k) valamennyi Primo változaton futtatható. Lehetőség van a BASIC interpreter és az Assembler egyidejű használatára is, azonban – a tár kisebb mérete folytán – ez a PRIMO A–32-es típusra nem javallott.

A program betöltés után automatikusan indul. Újraindítása a RESET gomb segítségével történhet.

Az Assembler a következő fő részekből áll:

- assembler forrásprogram szerkesztő
- assembler forrásprogram fordító
- programbelövő
- monitor
- perifériakezelő

A program nagybetűs parancsai egy betűből állnak, amit a prompt jel után kell szóköz kihagyása nélkül megadni. A parancsot és a paramétereket mindig a RETURN billentyűvel kell lezárni.

A Használati útmutatóban található memóriacímek és egyéb konstansok 16-os (hexadecimális) számrendszerben értendők!

Az Assembler programba a felhasználói SP inicializálásával a 42EC címen, inicializálás nélkül a 4430 címen lehet belépni.

1. A FORRÁSPROGRAM

A forrásfile sorai egyetlen assembler utasítást tartalmazhatnak. A sorokat az Assembler automatikusan sorszámozza, de csakis a szerkesztés megkönnyítése végett. Így nem lehet ugró utasítás (JP) használatánál a sorszámmal megjelölni a célt (mint a BASIC-ben)!

A sor általában 4 mezőből áll:

CIMKE: OPERÁTOR OPERANDUS; MEGJEGYZÉS

A mezők közötti elhatárolójelek – balról jobbra – a következők: ":", SPACE, ";".

Az első és/vagy a negyedik mező, vagy az első három mező elhagyható. A különböző esetekre példákat találhatunk a mellékelt mintaprogramokban.

Az operátorok és az operandusok (ún. mnemonikok) a következő kiadványból választhatók ki:

Ipari Informatikai Központ által kiadott

Z 80-as sorozat VIII. rész: CPU utasításkészlet

Két eltéréssel: 164. old. RLD utasítás helyett RLD (HL) ,

172. old. RRD utasítás helyett RRD (HL) .

Az operandusok lehetnek szimbólumok és konstansok. A szimbólumokkal és konstansokkal a négy alapműveletet tartalmazó kifejezések alkothatók, amelyek az egész típusú aritmetika szabályai alapján balról-jobbra értékelődnek ki a fordítás során.

LD A,2+3*3

LD B,3*3+2

Egyenértékű, az

LD A,ϕF

LD B,ϕB utasításokkal.

A forrásprogramban szereplő konstansokat háromfajta számrendszerben lehet megadni: hexadecimális, decimális és oktális. Az alapértelmezés hexadecimális. A decimális számok végén T-vel jelzünk, míg az oktális számok végén O-val kell jelezni!

Például: 1ϕT , 23T , 16ϕϕϕT , 760 , 1850 , 1F , 18 ,

decimális

oktális

hexadecimális

A forrásprogramban (de csakis ott!) a 9-nél nagyobb hexadecimális számjeggyel kezdődő konstans elől egy ϕ számjegy nem maradhat el, mert ellenkező esetben "Nem def." hibaüzenetet kapunk.

Helyesen megadott hexadecimális konstansok:

18 , 1F , ϕF , ϕE8ϕϕ , 9654 , ϕABCD

A forrásprogram aktuális (éppen szerkesztett vagy listázott) sorára belső mutató mutat. Hasonlóan, mint a PRIMO BASIC-ben, az "EDIT." , vagy a "LIST." parancsok.

A forrásprogram első tényleges utasítását egy ORG utasításnak kell megelőzni, a program végét pedig END utasítással kell lezárni. Ez az END azonban szerepét tekintve lényegesen különbözik a BASIC END utasítástól (lásd. később)!

2. AZ ASSEMBLER PARANCSAI

A parancsok egyetlen nagybetűből állnak.

A belső mutatót mozgó parancsok:

↑n : a mutató n sorral feljebb megy

↓n : a mutató n sorral lejjebb megy

T : a mutató a forrásprogram elejére áll

B : a mutató a forrásprogram végére áll

Pn : a mutatótól kezdve n sort listáz

Például a PF parancs (F=15T !) tizenöt sort listáz a képernyőre.

lxxxxx : a mutatótól kezdve hátrafelé megkeresi az xxxxx karakterlánc első előfordulási helyét, majd a mutatót erre a sorra állítja.

A szerkesztő parancsai:

E : Beszúrás a mutató elé. A beszúrás automatikus sorszámozással addig folytatódik, míg csak "." pont karaktert tartalmazó sort nem gépelünk.

Ezzel a paranccsal kell kezdeni a program írását is.

Zn : A mutatótól kezdve n sort töröl.

N : A mutató sorát egy új sorra cseréli.

A soron belüli utólagos javításra nincs lehetőség!

Az assembler fordító parancsai:

A : A starttól az END utasításig terjedő forrásprogramot lefordítja. "Opció?" kérdésre

– üres válasz esetén nem készít fordítási listát, de ez a leggyorsabb fordítási mód.

– V-vel válaszolva a képernyőre készít fordítási listát. Jó még a B, C, F, G, J, K, N, O, R, S, V, W, Ü betűk bármelyike is.

– P-vel válaszolva a printerre készít fordítási listát. Jó még az A, D, E, H, I, L, M, P, Q, T, U, Ö, É, Á betűk bármelyike is.

Ha nincs a géphez printer kapcsolva, akkor a gép hangjelzés közben végtelen ciklusba kerül, amiből a RESET gomb segítségével léphetünk ki.

R : Az előző fordításkor létrehozott szimbólumtáblát rendezí ABC szerint, majd kiírja az opcióban megadott eszközre.

A parancs után egy betűt írva csak a megadott betűvel kezdődő szimbólumokat írja ki.

K : Törli a forrásprogramot a memóriából. Itt jegyezzük meg, hogy a RESET nem törli a forrásprogramot.

H : Kiírja a forrásprogram start és end címeit.

A forrásprogram területét a következő eljárással helyezhetjük át (amennyiben az 58φφ start cím nem felel meg).

A monitor segítségével a 43E4 címtől kezdve fordított sorrendben írjuk be az új start címet, majd hajtunk végre egy K parancsot. Ellenőrizzük a művelet helyességét a H parancs segítségével!

Programbelövő parancsok:

- G : Vezérlésátadás a felhasználói programnak.
Start kérdésre az indítócímet, a Tpont kérdésre a töréspont címét kell megadni.
Töréspont megadása esetén, ha a program a futás során eljut a Tpont-nál megadott címre, akkor az Assembler visszaveszi a vezérlést, elmenti a regiszterek tartalmait, majd egy X parancsot hajt végre.
Ismételt G parancs esetén a regiszterek kezdőértékeit innen olvassa be.
- X : A regisztertartalmak megjelenítése a képernyőn.
Vezérlésátadás esetén a felhasználói program az itt látható értékeket kapja a regiszterek kezdőértékeként. Az értékek csak töréspont végrehajtása esetén változnak meg.

A monitor parancsai:

Dnnnn : nnnn címtől kezdve 14-szer 8 byte-ot kiír a következő formában:

cím hexadecimális értékek ASCII

Az üres D parancs az előző dumpolást folytatja.

Mnnnn : Az nnnn című memóriarekesz tartalmát módosíthatjuk. Üres válasz esetén továbblépés a következő memóriacímre. Kilépés csak "." pontot tartalmazó válasszal történhet.

C : Startcímtől a stopcímig terjedő memóriablokk áthelyezése új címre.

F : Startcímtől a stopcímig feltölti a memóriát egy adat konstanssal.

3. A FORDÍTÓPROGRAMNAK SZÓLÓ SPECIÁLIS OPERÁTOROK

- ORG nnnn** : A forrásprogram elején elhelyezve a lefordított utasítások logikai kezdőhelyét határozza meg. A programban többször is alkalmazható.
- END** : A forrásprogram utolsó utasításának ezt kell megadni, egyébként hibaüzenetet kapunk. A fordító az **END** utasításig fordítja a forrásprogramot.
- LOAD nnnn** : A lefordított tárgyprogram (object program) fizikai kezdőcímét határozza meg és felszólít a memóriába való beírásra. A load-olás a következő **ORG**-ig vagy az **END**-ig tart. A **LOAD**-ban megadott cím nem feltétlen azonos az **ORG**-ban megadott címmel!
- DB** : A **DB** után megadott több operandus értékét a tárgyprogramba fordítja.
- EQU** : Egy szimbólumhoz értéket rendel.

Például: **STRING** : EQU 7211
 TEXT : EQU **STRING**+12T
 HELY : EQU \$

A \$ jellel a fordításkor aktuális memóriarekesz címére hivatkozhatunk. Alkalmazására a mellékelt mintaprogramokban találhatunk példát.

- DW** : A **DW** után megadott szimbólum értékét a tárgyprogramba fordítja, a byte-okat fordított sorrendben, ahogy ez a Z-8 ϕ processzornak szükséges.
- DS** : A **DS** után megadott számú byte-ot üresen hagy a fordításkor.

4. HIBAÜZENETEK

- "Értelmetlen" : szintaktikai hiba
"End" : hiányzó END
"Foglalt" : A szimbólum foglalt szó.
"Org?" : Hiányzó ORG utasítás.
"Opnd" : A mnemonikot helytelenül használtuk.
"Dupla symb." : Többször deklarált szimbólum.
"Nem def." : Nem definiált szimbólum vagy helytelenül megadott hexadecimális számot talált, amit megpróbált szimbólumnak értelmezni.
"Megtelt" : Megtelt a szimbólumtábla. A forrásprogramot magnóra kell rögzíteni, majd a H parancsnál leírtak szerint hátrább kell helyezni a forrásprogramok területét és utána visszatölthető az eredeti forrásprogram.

5. MAGNÓKEZELÉS

A forrás és a tárgyprogramok magnóval rögzíthetők és ellenőrizhetők.

A rögzítéshez megadott file név 12 karakterből állhat. Az utána következő 4 karaktert az Assembler foglalja le file kiterjesztés rögzítése végett. Forrásprogram esetén a kiterjesztés ".TXT", tárgyprogram esetén ".ASM".

Betöltéskor a név azonosságán kívül a kiterjesztés helyességét is figyeli az Assembler. Eltérés esetén "Típushiba" üzenetet ad és folytatja a keresést.

Parancsok:

- L : Forrásfile olvasása magnóról. Név hiányában a következő ".TXT" típusú file-t olvassa.
Ha már van tárolva forrásprogram, akkor a meglévő után tölt (merge).
- LO : Objectfile olvasása. A továbbiak megegyeznek a fentiekkel, csak itt címek szerint tölt.
- S : Forrásfile írása kazettára.
- SO : Objectfile írása kazettára. Meg kell adni a gépi kódú program start és stop címeit, majd a file nevet.
- V : File-ok ellenőrzése. Ugyanaz mint "L" illetve
- VO "LO", csak nem tölt a memóriába.

6. A BASIC INTERPRETER ÉS AZ ASSEMBLER EGYIDEJŰ HASZNÁLATA

Foglaljuk le – az első program segítségével – a tár alsó részét az Assembler-nek, a forrásprogramoknak és a gépi programoknak. A memória felső (magasabb című) részét pedig átadjuk a BASIC interpreternek.

```

1. pr.                ORG  6φφφ
                      LOAD 6φφφ
                      ASMTOP : EQU  . . . . . ; ide írjuk az Assembler területének
                      LD IX, (1B) ; a végcímét.
                      LD HL,ASMTOP+2
                      LD (4φA4), HL
                      DEC HL
                      LD (HL),φ
                      CALL 1B4D
                      EXIT : NOP
                      END

```

Miután az első programot egyszer lefuttattuk – az EXIT címére töréspontot helyezve –, máris inicializáltuk a BASIC-et. Ezt a programot azonban csak egyszer kell futtatni, mert minden egyes végrehajtásakor törli a BASIC programokat!

Ezután a BASIC-be az 1A19 címen léphetünk be a G parancs segítségével. Fontos azonban, hogy az IX indexregiszter 4φ42-öt tartalmazzon az átlépéskor, ezért erről az X parancs segítségével meg kell győződni! Ha ez a feltétel nem teljesül, akkor alkalmazzuk a 2. programot!

```

2. pr.                LD IX,4φ42
                      JP  1A19

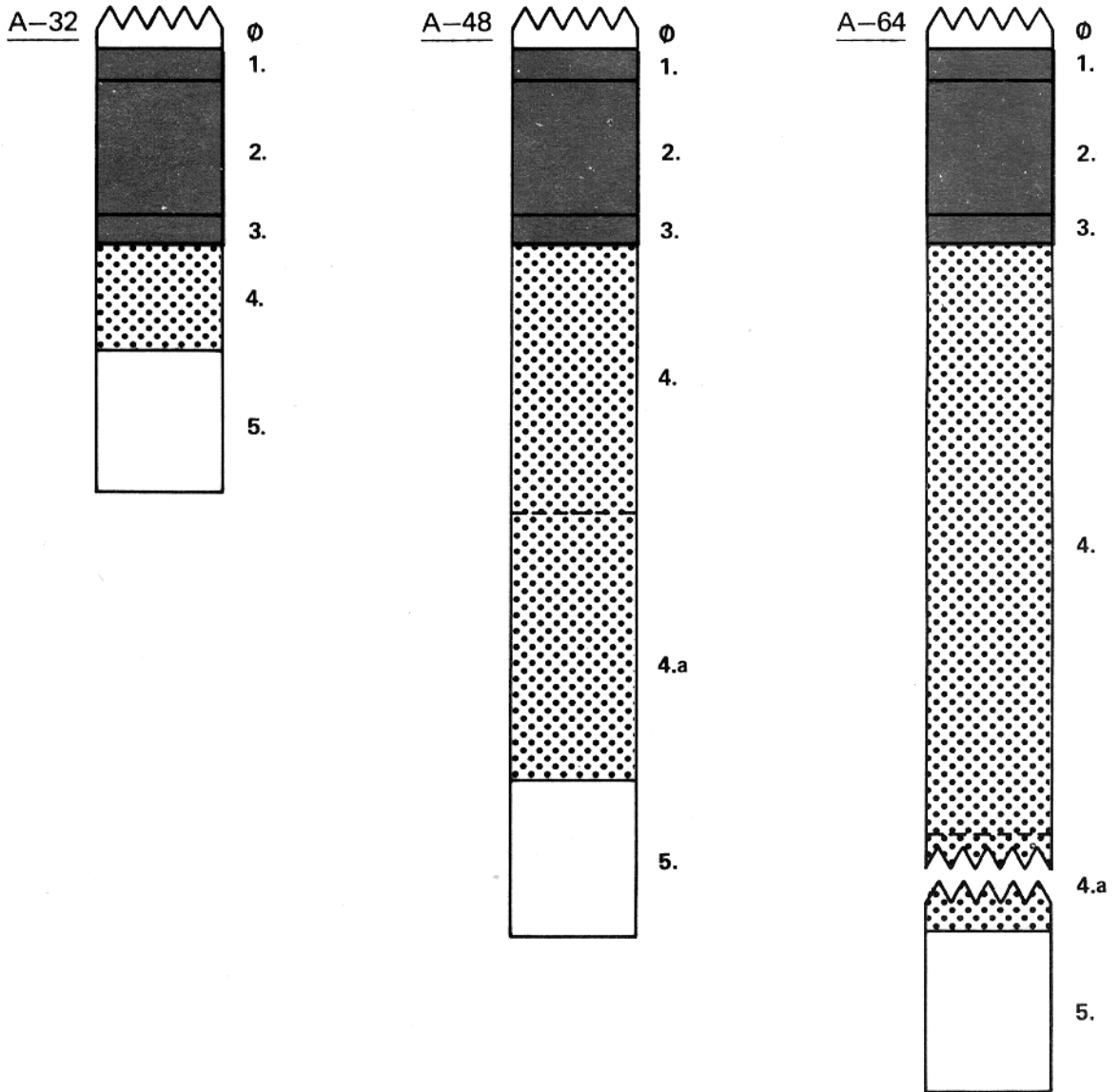
```

A BASIC-ből a RESET gomb rövid lenyomásával léphetünk vissza az Assemblerbe.

Fontos, hogy a rendszerek közötti átlépések a rendszerek olyan melegindítását eredményezzi, amely nem törli sem a BASIC programot, sem az assembler programot! A BASIC-be való átlépés után, azt teljes értékűként használhatjuk.

Ha valamilyen programhiba következtében megjelenik a BASIC hidegindításra utaló felirat (PRIMO BASIC SYSTEM...), akkor csak az Assembler újratöltése után férhetünk ismét a memóriához. Ezt a kellemetlenséget elkerülendő, tanácsos a már meglévő programokat időnként magnószalagra rögzíteni!

7. JAVASOLT MEMÓRIA FELOSZTÁSOK

A pirossal behatárolt területeken csak útmutatók alapján változtassunk!
Az egyes jelek jelentése:

	A-32	A-48	A-64
φ. ROM	φφφφ-3FFF 16k	φφφφ-3FFF 16k	φφφφ-3FFF 16k
1. BASIC rendszer- váltózik	4φφφ-42E8 φ.75k	4φφφ-42E8 φ.75k	4φφφ-42E8 φ.75k
2. Assembler	42EC-5526 4.6k	42EC-5526 4.6k	42EC-5526 4.6k
3. Szimbólum- tábla	5527-57FF φ.75k	5527-57FF φ.75k	5527-57FF φ.75k
4. Szabad terület forrás pr. stb.	58φφ-67FF 4k	58φφ-A7FF 2φk	58φφ-E7FF 36k
4.a BASIC használat esetén:	----- ----- ----- -----	58φφ-7FFF 1φk 8φφφ-A7FF 1φk	58φφ-AFFF szabad 22k 8φφφ-E7FF BASIC 14k
5. Video memória	68φφ-7FFF 6k	A8φφ-BFFF 6k	E8φφ-FFFF 6k

A 4-es pontban felsorolt értékek az útmutatóban leírtak szerint változtathatók, az itt közöltek csak javasolt értékek! Az Assembler a felhasználó stack pointerét automatikusan a szabad terület végére állítja. A rendszer stack-je az Assembler területen található!

8. MINTAPROGRAMOK

A mellékelt mintaprogramokban példákat találhatunk arra, miként kell visszatérni az Assemblerbe. Ahol nem találunk töréspontra való utalást, ott egy JP utasítással tér vissza a program.

A mellékelt programokban csak a jobb áttekinthetőség kedvéért kerültek a címkék kiemelésre, begépeléskor nem szükséges a címkemező kihagyása!

```
ORG 6000
LOAD 6000

LD IX, (1B)           ; DCB címe
CALL 1C9             ; Képernyőtörlés
LD HL,STRING
LD B,HOSSZ
ÚJRA: LD A, (HL)
      INC HL
      CALL 15
      DJNZ ÚJRA
EXIT:  NOP
STRING: DB "EZ EGY SZÖVEG"
HOSSZ: EQU $-STRING   ; Hossz számítása
END
```

A program képernyőtörlés után a STRING címtől elhelyezkedő szöveget írja ki. A programot a fordítás után 6000-től indíthatjuk és EXIT értékére töréspontot elhelyezve futtathatjuk. Az EXIT értékét az R parancs segítségével kereshetjük ki.

HANGKÉPZÉS

```

ORG 6000
LOAD 6000

LD L,5                ; Ismétlések száma
HANG: LD H,170T        ; Hangmagasság végértéke
LD DE,0               ; Hangmagasság kezdőértéke
HANG1: LD BC,1         ; Hang hossza
CALL 3F68             ; BEEP rutin
INC E                 ; Hangmagasság csökkentése
LD A,E
CP H                  ; Hangmagasság ellenőrzése
JR NZ,HANG1
DEC L                 ; Ismétlésszámláló csökkentése
JR NZ,HANG            ; Megvolt az 5 db ismétlés?
; Újabb hangfajta
LD L,5
HANG2: LD DE,0FF
HANG3: LD BC,1
CALL 3F68
DEC E                 ; Hangmagasság növelése
JR NZ,HANG3           ; 0 a hangmagasság?
DEC L
JR NZ,HANG2

EXIT: NOP              ; Töréspont helye
END

```


SCROLL JOBBRA

```
ORG 6φφφ
LOAD 6φφφ

SOR: EQU 3 ; Eltolandó sorok száma

LD IX,4φ42 ; DCB címe
LD B,φ ; Eltolások száma (256!)
SCR1: PUSH BC ; Külső ciklus kezdete
LD L,φ
LD H, (IX+8) ; HL-be video kezdőcíme
LD B,12T*SOR ; Grafikus sorok száma
SCR2: PUSH BC ; Belső ciklus kezdete
OR A ; Carry nullázása
LD B,2φ
SCR3: RR (HL) ; Legbelső ciklus kezdete
INC HL
DJNZ SCR3 ; Legbelső ciklus vége
POP BC
DJNZ SCR2 ; Belső ciklus vége
POP BC
DJNZ SCR1 ; Külső ciklus vége

EXIT: NOP
END
```

GÉPTÍPUS MEGÁLLAPÍTÁSA

```

ORG 6φφφ
LOAD 6φφφ

LD IX,4φ42      ; DCB címe
CALL 1C9        ; CLS
LD HL,STRING    ; STRING címtől az első
CALL 28A7       ; φ byte-ig a videóra
LD A, (IX+8)
CP 68           ; 68φφ?
JR Z,A32
CP φA8         ; A8φφ?
JR Z,A48
CP φE8         ; E8φφ?
JR Z,A64
LD HL,ERROR    ; Egyik érték sem fordult elő!
JR VÉGE
A32: LD HL,STRING1
JR VÉGE
A48: LD HL,STRING2
JR VÉGE
A64: LD HL,STRING3
VÉGE: CALL 28A7
LD HL,STRING4  ; SPACE,CHR$(1) , RETURN, . .
CALL 28A7
CALL 25        ; Billentyűlenyomásra vár
JP 42EC       ; Assembler melegindítása

ERROR: DB "PROGRAMHIBA!",φ ; Stringterület
STRING: DB "AZ ÖN GÉPE:"
DB 2,4," PRIMO ",φ
STRING1: DB "A-32",φ
STRING2: DB "A-48",φ
STRING3: DB "A-64",φ
STRING4: DB 2φ,1,φD
DB "TÍPUSÚ",φ

END

```

BASIC KULCSSZAVAK

```

        ORG 6φφφ
        LOAD 6φφφ

MEZŐ:   EQU 7           ; Output mező szélessége
START:  EQU 165φ       ; Kulcsszó tábla kezdőcíme
STOP:   EQU 1822      ; Kulcsszó tábla végcíme

        LD IX,4φ42     ; DCB címe
        CALL 1C9       ; CLS
        LD HL,START    ; Mutató kezdőértéke
        LD DE,STOP     ; Mutató végértéke
        LD B,φ         ; φ-ik mező szélessége
RUN:    LD A, (HL)     ; Következő karakter beolvasása
        AND 7F         ; 7. bit nullázása
        LD C,A         ; Karakter elmentése
        CP (HL)        ; φ volt a 7. bit?
        INC HL         ; Mutató a következő karakterre
        JR Z,CONT      ; CONT, ha nincs vége a szónak
        CALL TABULA    ; Új szó előtt tabulálás
        CALL PAUSE     ; Billentyűzet figyelése
        RST 18         ; HL-DE összehasonlítása
        JR NC,VÉGE     ; HL ≥ DE, akkor vége
CONT:   LD A,C         ; Kírandó karakter visszatöltése
        CALL 15        ; Karakter a képernyőre
        DEC B         ; A mezőből elhasználtunk egy helyet
        JR RUN        ; Vissza a ciklus elejére
VÉGE:   CALL 25        ; Billentyűlenyomásra vár
        JP 42EC        ; Assembler melegindítása

PAUSE:  CALL 1D        ; Ha van lenyomott billentyű, akkor
        JR NZ,PAUSE    ; addig vár, míg el nem engedik
        RET

TABULA: LD A,B         ; Ha B=φ (a teljes mező be van töltve),
        OR A          ; akkor nem csinál semmit,
        JR Z,TABULA1  ; egyébként a maradékot szóközzel
        LD A,2φ       ; tölti fel.
TABULA2: CALL 15
        DJNZ TABULA2
TABULA1: LD B,MEZŐ     ; B kezdőértéke
        RET
        END

```

